

лучення додаткових коштів. Мажоритарні акціонери не бажають, щоб в компанію приходили нові інвестори так як великі акціонери панічно бояться втратити контроль над компанією.

Дуже часто мажоритарні акціонери входять до виконавчого органу і наглядової ради, таким чином фактично відбувається зрощення менеджменту і крупних власників. За таких умов, дрібні акціонери не мають змоги реалізувати свої корпоративні права. Вони відіграють роль номінальних власників компанії, так як фактично позбавлені можливості розпоряджатися капіталом акціонерних товариств у власних інтересах.

В результаті, міноритарні акціонери, не маючи гарантій захисту власних прав, утримуються від придбання акцій. Отже, в результаті концентрації капіталу підприємство втрачає навіть середньострокові орієнтири розвитку і залишається без інвесторів [7, с. 205]. Все це вкрай негативно впливає на стан фондового ринку, позбавляючи його потенційного притоку капіталу. Науковцями [4;6;7] були окреслені різні механізми захисту прав дрібних акціонерів. Але одним з ключових факторів залучення інвесторів є прозорість бізнесу. Саме тому акціонерні товариства, яким необхідні фінансові кошти для розширення бізнесу, повинні приділяти належну увагу розкриттю інформації.

Численні дослідження показують, що інвестори все більше уваги приділяють якості корпоративного управління і готові інвестувати в ті компанії, рівень розкриття інформації яких відповідає найвищим стандартам світової практики.

Перспективним напрямком розвитку публічних акціонерних товариств є впровадження механізмів нівелювання дискримінації міноритарних акціонерів. Крім того, необхідно підвищувати правову та корпоративну культуру громадян.

Досвід розвинутих країн світу показує, що необхідно переходити до цивілізованих правил гри на ринку, вчитися залучати капітал і управляти дрібними пакетами акцій. Поки в Україні не буде напрацьовано досвід управління розпорошеним капіталом, потужних публічних акціонерних товариств в загальносвітовому значенні створено не буде.

Проблема захисту міноритарних акціонерів має комплексний характер і може бути вирішена шляхом посилення ро-

лі дрібних акціонерів в управлінні акціонерним товариством. Пасивне дотримання принципів корпоративного управління є недостатнім, сьогодні постає необхідність у впровадженні реальних інструментів за допомогою яких міноритарні акціонери зможуть впливати на компанію. Як показує практика, саме формування партнерської моделі корпоративного управління, слугуватиме локомотивом для подальшого розвитку акціонерних товариств.

Список використаних джерел

1. Про акціонерні товариства: Закон України від 17.09.2008 р. № 514-VI – Режим доступу // zakon.rada.gov.ua.
2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку [Електронний ресурс]: [Веб-сайт]. Електронні дані – Режим доступу // <http://www.smida.gov.ua/> (дата звернення 08.08.2016) – Назва з екрана.
3. Бицюра Ю. В. Суперечності формування акціонерної власності в Україні / Ю.В. Бицюра // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 18. Економіка і право : зб. наук. пр. – 2007. – № 5. – С. 211 – 213.
4. Венгер Л. А. Організаційно-економічні механізми корпоративного управління в промисловості України: дис. ... канд. економ. наук: 08.00.03 / Венгер Лілія Анатоліївна; Державна установа «Інститут економіки та прогнозування національної академії наук України»; наук. кер. Шабліста Л. М. – Київ, 2011. – 190 с.
5. Деева Н. Е. Вплив структури власності на корпоративне управління в машинобудуванні [Електронний ресурс] / Н. Е. Деева, Н. С. Михайлова. – Режим доступу: http://www.business-inform.net/pdf/2014/2_0/149_154.pdf
6. Іоргачова М. І. Зміна структури власності країн з транзитивною економікою / М.І.Іоргачова // Збірник наукових праць за матеріалами міжнародної науково-практичної конференції [Наукові дослідження та їх практичне застосування. Сучасний стан та шляхи розвитку] (м. Одеса, 4 – 15 жовтня). – Одеса: Чорномор'я, 2011. – Том 16. – С. 20 – 27.
7. Скібіцький О. М. Організація бізнесу. Менеджмент підприємницької діяльності: навч. посіб. / О. М. Скібіцький, В. В. Матвеев, Л. І. Скібіцька. – Київ: Кондор, 2011. – 912 с.

УДК 330.115

Я.В. ПРОЦЕНКО,

аспірант кафедри отельно-ресторанного бізнесу Київського національного торговельно-економічного університету

Управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства в умовах кризи

Стаття присвячена висвітленню підходів до організації процесу управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства. Означено складові механізми управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства, фактори впливу на підприємство та його становище на ринку готельного бізнесу. Охарактеризовано послідовність, особливості проходження етапів, методи та функції управління фінансовою стабільністю підприємств індустрії гостинності.

Ключові слова: управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства, механізм управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства, етапи та методи процесу управління фінансовою стабільністю підприємств гостинності, управлінське тестування факторів зовнішнього та внутрішнього впливу.

Я.В. ПРОЦЕНКО,

аспірант кафедри отельно-ресторанного бізнесу Київського національного торговельно-економічного університету

Управление финансовой стабильностью предприятий гостиничного хозяйства в условиях кризиса

Статья посвящена освещению подходов к организации процесса управления финансовой стабильностью предприятий сферы гостеприимства. Отмечены составляющие механизма управления финансовой стабильностью предпри-

ятий готельного господарства, фактори впливу на підприємство і його положення на ринку готельного бізнесу. Охарактеризована послідовність, особливості проходження етапів, методи і функції управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства.

Ключевые слова: управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства, механізм управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства, етапи і методи процесу управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства, управлінське тестування факторів зовнішнього і внутрішнього впливу.

Y. PROTSENKO,

graduate student of department of hotel–restaurant business of the Kyiv National Trade and Economic University

Financial stability management of hotel enterprises in crisis

The article is dedicated to illumination of process organization of financial stability management of hospitality enterprises. It was marked constituents of mechanism of financial stability management of hotel enterprises, as well as factors of influence on an enterprise and its position at the market of hotel business. A sequence, features of passing of the stages, methods and functions of financial stability management of enterprises of hospitality industry are described.

Keywords: management of enterprises of hotel economy, mechanism of financial stability management of hotel enterprises, stages and methods of process of financial stability management of hospitality enterprises, managerial testing of factors of external and internal influence, financial stability.

Постановка проблеми. У 2015 році в Україні функціонувало понад 1300 малих, середніх та великих суб'єктів готельного підприємництва [1], з яких значна їх частка – понад 50% – є збитковими [2]. Негативна тенденція щодо незадовільних результатів діяльності підприємств готельного бізнесу продовжується і сьогодні. Означене вимагає від них застосування більш дієвих інструментів управління власною фінансовою стабільністю. Водночас, складність та високий рівень динаміки змін в сфері гостинності обумовлює необхідність проведення ґрунтовних методологічних досліджень з даної проблематики, що зумовило підготовку публікації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. ґрунтовні методологічні підходи до висвітлення різнопланових аспектів управління фінансовою стабільністю підприємств та шляхів його удосконалення містяться у наукових працях Г.М.Азаренкової, І. О. Бланка, М.В. Босовської, О. М. Бандурки, Н.М.Гуляєвої, О.Г. Головки, В. А. Квартальнової, В. І. Карсекінової, М. Я. Коробова, В.К. Кіптенка, К.І.Ладиченко, Л.О. Лігоненко, С.В.Мельниченко, Т.П. Марущак, О. Л. Ремеслової, Г.В.Ситник, Т. І. Ткаченко та інших.

Науковий доробок зазначених та інших авторів в основному присвячено вирішенню проблем управління фінансовою стійкістю підприємств безвідносно до їх сфери діяльності. Лише незначна частина наукових праць згаданих авторів містить дослідження окремих складових фінансової стабільності підприємств індустрії гостинності, де означено окремі сторони управління їх фінансами як одну із складових системи регулювання діяльності підприємств загалом. На наш погляд, на сьогодні досить мало наукових праць присвячено формуванню цілісного підходу до формування механізму управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства, визначенню його складових, етапів та методів організації. Потребує подальшого опрацювання проблематика оцінювання ефективності управління фінансовою стабільністю підприємств гостинності, розроблення інструментарію їх найкращої адаптації до мінливих умов сучасного середовища ведення бізнесу. Зазначене обумовлює актуальність і значимість проведення досліджень в даному напрямку.

Метою статті є визначення напрямів удосконалення механізму управління фінансовою стабільністю підприємств

готельного господарства. Запропонована мета обумовила постановку наступних завдань:

– сформулювати авторське уявлення про сутнісну сторону механізму управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства;

– охарактеризувати його складові, етапи організації та методи управління фінансовою стабільністю підприємств гостинності;

– визначити фактори впливу на управління фінансовою стабільністю та напрями підвищення його ефективності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Управління фінансовою діяльністю підприємств готельного господарства передбачає застосування широкого арсеналу засобів, методів та інструментів для досягнення стабільності їх діяльності.

В економічному значенні управління це – «свідомий цілеспрямований вплив з боку суб'єктів на економічні об'єкти, який здійснюється з метою спрямування їх дій та отримання бажаного результату» [4, 237]. В цьому контексті управлінський процес в сфері готельного бізнесу являє собою дію суб'єкта управління (менеджмент підприємства) на об'єкт управління (готельне господарство) задля забезпечення спрямованості діяльності готелю відповідно до поставлених мети та завдань.

З позицій ресурсного підходу, управління – це діяльність з акумулювання та координації ресурсів підприємства [5, 122]. Фінансові ресурси забезпечують неперервність усіх процесів життєдіяльності підприємства, отже, їх достатність сприяє досягненню фінансової стабільності, що і є метою управління фінансовими ресурсами.

Останнім часом, в умовах кризи в Україні, в дослідженнях з питань управління фінансовою стабільністю підприємства все більше акцентується увага на впровадженні на підприємстві концепції антикризового управління. Це означає управління підприємством, спрямоване на попередження банкрутства, врахування негативного впливу чинників, що впливають на ефективність підприємницької діяльності, та їх долання [6;7;8].

Оскільки підприємство може трактуватись як особливий інвестиційний товар, що має свою корисну та вартісну значимість для інвесторів, важливого значення набуває реалізація вартісного підходу до управління фінансовою стабільністю господарюючого суб'єкта. Головна мета впровадження

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

такого підходу – не лише в отриманні доходу від діяльності підприємства, а й в баченні перспектив надійності отримання доходів у майбутньому [9].

Не применшуючи важливості кожного із означених вище підходів до управління фінансовою стабільністю підприємства та можливостей їх застосування в практиці управління підприємством, у роботі запропоновано авторський підхід до управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства.

Економічна криза в Україні спричинила фінансово-економічні наслідки, які можна поділити на дві групи: ті, які відчувають усі суб'єкти незалежно від їх сфери господарювання, і ті, які визначають специфіку функціонування в нинішніх умовах підприємств готельного бізнесу.

До першої групи належать такі:

- неможливість отримання короткострокових кредитів на фінансування поточної діяльності, що спричинило значне зменшення оборотних коштів підприємства, призупинення впровадження технологічних та організаційних нововведень;
- порушення платіжних зобов'язань через нестабільність національної валюти та банківської системи в цілому;
- масовий перехід на неповний робочий день, відпустки за власний рахунок, скорочення робочих змін, оптимізація структури зайнятих працівників, тощо.

До другої групи ми віднесли такі прояви кризи, які передусім вразили підприємства готельного господарювання, а саме:

- скорочення обсягів виробництва та надання послуг гостинності через зменшення попиту з боку відповідних груп споживачів;
- невідповідність рівня сервісу потребам вимогливих клієнтів;
- переважна орієнтація національного туриста на сегмент дешевих готельних послуг;
- непередбаченість руху цін на ресурси, які забезпечують тепло в приміщеннях;
- витіснення національних готельєрів із сегмента надання дорогих готельних послуг зарубіжними світового рівня готелями.

Організаційна структура управління підприємств готельного господарства, здійснювані ними операційні процеси, система управління їх фінансовою стабільністю відображають особливості здійснення управлінської політики, що поєднує як загальноприйняті процедури, так і специфічні механізми та заходи.

Система управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства являє собою комплекс взаємопов'язаних заходів, управлінських рішень, вбудованих у загальну систему управління підприємством готельного господарства, задля забезпечення переважно власними грошовими ресурсами стабільної діяльності, прибутковості, розвитку, технічного вдосконалення матеріально-технічної бази, а також соціального та матеріального заохочення своїх працівників.

Із врахуванням загальноприйнятих підходів, на рис. 1 показано кілька блоків, які вкупі уособлюють механізм управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства. Він трактується як господарський механізм, що включає певну сукупність заходів, методів, інструментів, функцій, спрямований на адаптацію підприємств готельного бізнесу до умов сучасного бізнес середовища, а також на забезпечення достатнього обсягу та відповідної структури активів, на досягнення раціоналізації (оптимізації) структури джерел фінансування та продуктивного використання фінансових ресурсів.

Виходячи з цього, сформулюємо базові цілі, яким має бути підпорядкований процес ефективного управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства. До них належать:

- формування структури джерел фінансових ресурсів, яка б сприяла досягненню фінансової стабільності при мінімізації фінансових ризиків, що неминуче виникають у процесі їх виробничої діяльності;
- забезпечення стабільного приросту доданої вартості – основи розвитку підприємства не лише в умовах економічної рецесії, а й у довгостроковій перспективі в межах допустимого рівня ризику;
- досягнення впевненого становища в рамках однорідного конкурентного середовища;
- забезпечення ритмічності кругообігу основного й оборотного капіталів, запобігання відчутних фінансових невдач та наближення до межі банкрутства;
- досягнення сучасного рівня матеріально-технічної оснащеності підприємства, застосуванню передових технологічних прийомів;
- максимізація прибутку при мінімізації витрат, зростання ринкової вартості підприємства, забезпечення привабливості готелю як об'єкту інвестування;

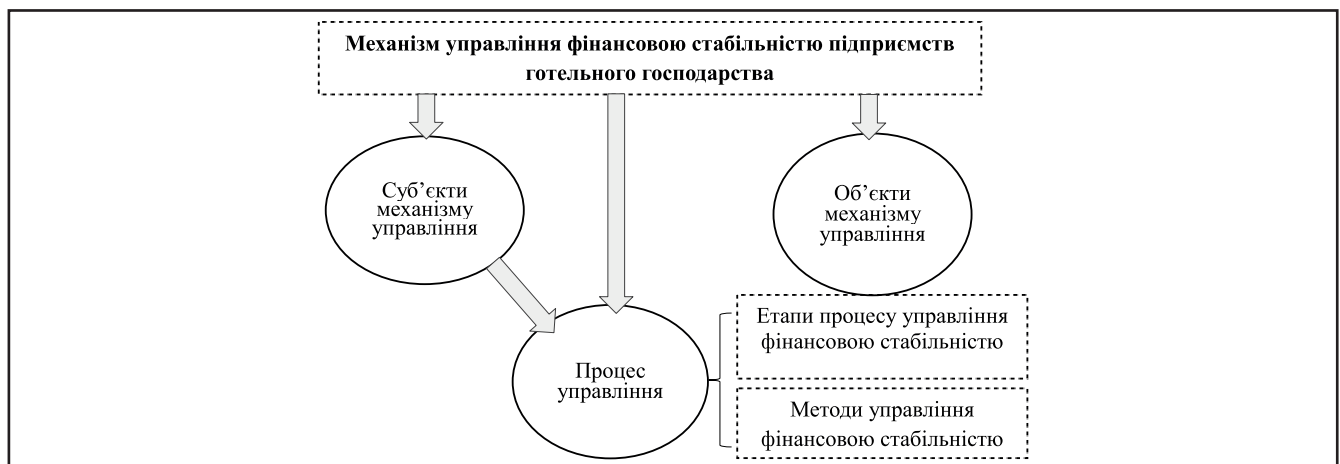

Рисунок 1. Складові механізму управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

– забезпеченню рентабельної діяльності готельного комплексу в цілому та окремих його підрозділів тощо.

Особливості підприємств готельного господарства, їх розміри, місце розташування, номенклатура та різноплановість послуг, що надаються ними, тривалість господарського циклу визначають структуру та способи фінансування конкретних видів їх виробничої діяльності.

Загальний обсяг фінансових ресурсів підприємств готельного господарства являє собою сукупність як власних коштів і нагромаджень, так і залучених зовнішніх ресурсів. Перші сформовані при утворенні підприємства й поповнюються за результатами їх виробничо-господарської діяльності, другі залучаються відповідно до пріоритетних напрямків розвитку підприємства.

Весь обсяг фінансових ресурсів спрямовується на виконання підприємствами готельного господарства своїх зобов'язань, як виробничих, так і фінансових; фінансування поточних і капітальних витрат; економічне стимулювання працюючих; на утримання й розвиток об'єктів невиробничої сфери; на споживання та нагромадження; на задоволення соціальних потреб тощо. Підприємство робить відрахування на соціальні потреби в централізовані спеціальні резервні фонди і у бюджети різних рівнів. Покриття оборотних витрат насамперед забезпечується за рахунок власних фінансових ресурсів.

При управлінні фінансовою стабільністю для кожного з підприємств гостинності можуть використовуватися різні

управлінські технології, а також їх поєднання. Пропонуємо вибирати управлінські технології залежно від дії факторів, які на нього впливають, кількісних та якісних показників їх впливу, а також сили зворотного зв'язку, з якою може діяти сам суб'єкт готельного господарства на оточуюче його середовище.

Усі чинники, відповідно до стратегічного менеджменту, ми розбили на дві категорії та об'єднали у відповідні групи, залежно від рівня виникнення та ступеня значущості (рис. 2). Доцільність таких дій обумовлена необхідністю моніторингу змін в оточуючому середовищі та прийняття відповідних управлінських рішень задля посилення чи послаблення їх впливу на його фінансову стабільність[9]

На відміну від внутрішніх чинників, сила та наслідки впливу факторів зовнішнього середовища є непередбаченими. Складність, взаємопов'язаність і часта суперечність його процесів потребують своєчасного, уважного та систематичного вивчення та врахування в практиці управління готельним господарством. Йдеться не просто про прилаштування до зміни факторів, що впливають ззовні, а про обов'язковість систематичного прогнозування та аналізу реального стану речей для того, щоб будь-яку залежність обернути на користь діяльності підприємства, покращити його становище та підвищити конкурентоспроможність на ринку. Важливо правильно визначити та оцінити спектр впливу, обмежити негативний вплив зовнішніх чинників. Доцільно у першу чергу віддати перевагу тим із них, які ма-

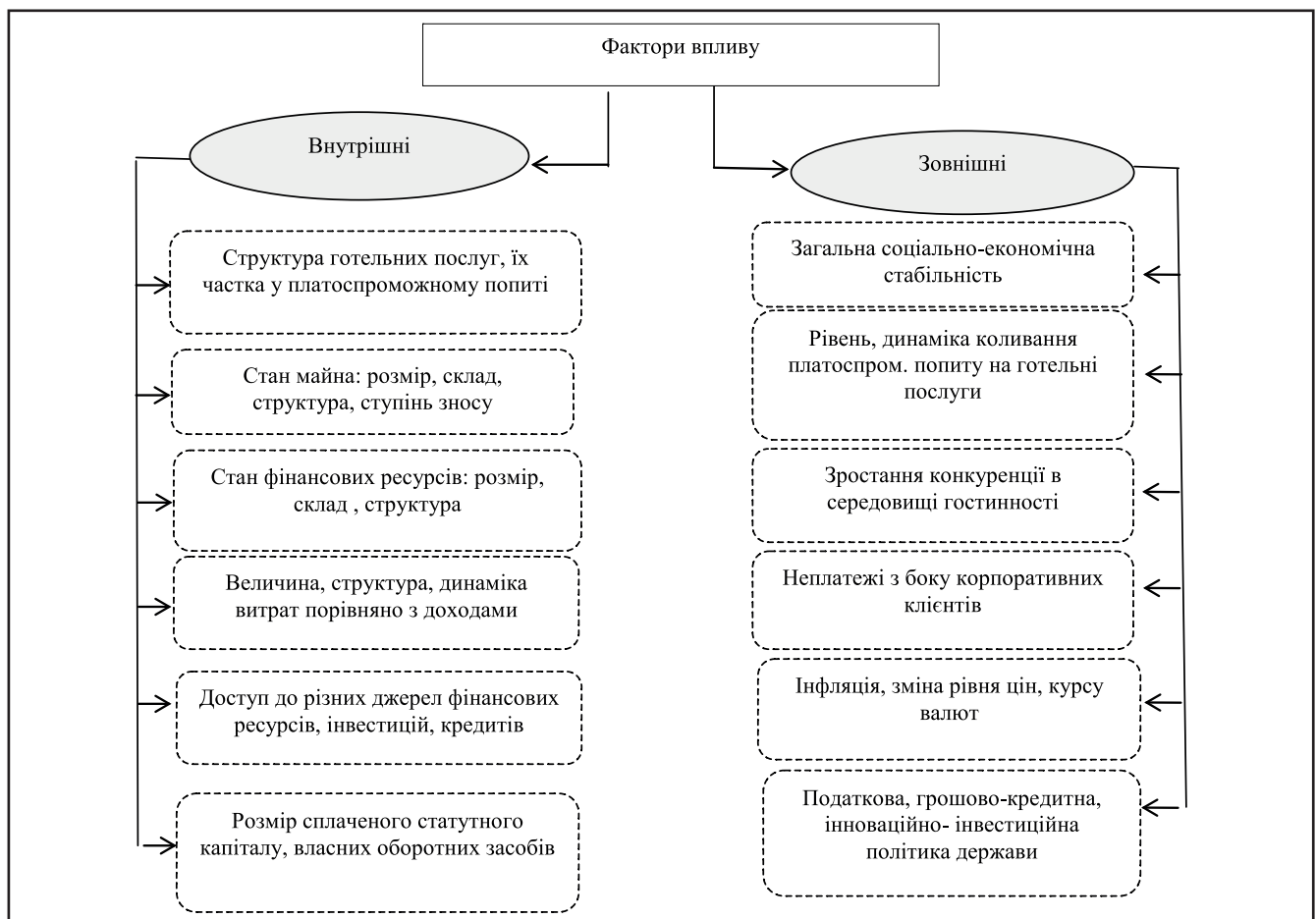

Рисунок 2. Фактори впливу на стан фінансової стабільності та розвиток підприємств готельного господарства

Таблиця 1. Послідовність основних етапів управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства

Етапи	Зміст управлінських дій
1-й	Отримання інформації про ситуацію, постановка проблеми щодо нереалізованих можливостей
2-й	Аналіз виникнення проблем, діагностика ситуації
3-й	Розробка прогнозу розвитку ситуації, генерування можливих альтернативних варіантів рішень задля забезпечення максимального ефекту
4-й	Вибір та прийняття економічно обґрунтованого управлінського рішення, розробка сценарію розвитку ситуації
5-й	Контроль реалізації прийнятих управлінських перспективних рішень
6-й	Оцінка результатів розвитку ситуації після реалізації прийнятих управлінських рішень

ють найістотніший вплив на фінансові результати діяльності підприємств готельного господарства.

Пропонуємо на регулярній основі проводити управлінське тестування факторів зовнішнього та внутрішнього впливу, чітку їх ідентифікацію з точки зору як позитивного, так і негативного впливу на фінансову стабільність підприємств індустрії гостинності, рівень їх сприяння для ефективного виконання ними своєї мети та місії.

Періодичність проведення управлінського тестування залежить від виявлених тенденцій зміни того або іншого параметру, а також від рівня відхилень від нього. Чим коротший проміжок часу між двома суміжними тестуваннями, тим вища ймовірність отримання достовірної оцінки.

Водночас, необхідно брати до уваги, що часті проведення управлінських тестувань потребують великих трансакційних витрат (фінансових і трудових). Тому, одним із показників необхідності проведення тестування факторів може виступати будь-яка із усталених ознак зниження того чи іншого показника, який впливає на фінансову стабільність готельного підприємства. Серед них, наприклад, можуть бути його негативна динаміка прибутковості, або ж рівня платоспроможності.

Проведення управлінських тестувань являє собою певну систему послідовних поетапних дій, а саме:

- чітке означення підприємством гостинності загальних та специфічних параметрів зовнішнього і внутрішнього середовища, які підлягають тестуванню;
- визначення принципів кількісної та якісної оцінки зовнішніх та внутрішніх чинників;
- встановлення періодичності тестування параметрів стану зовнішнього та внутрішнього середовища;
- вибір методів тестового аналізу можливих наслідків від факторів впливу, означення їх критичних «контрольних точок»;
- вибір сукупності методів фінансового аналізу, які дозволяють узагальнити результати тестування зовнішнього та внутрішнього середовища щодо можливості досягнення підприємством готельного господарства поставлених цілей і задач;
- розробка та прийняття адекватних управлінських рішень щодо поліпшення умов господарювання підприємств гостинності із врахуванням конкретної ситуації.

Щодо так званих критичних точок контролю, які є важливими як для тестової оцінки, так і для оцінки загального фінансового стану підприємств гостинності, вони визначаються за тими його структурними підрозділами, де зосереджена значна частка виробничих і трансакційних витрат, або ж які забезпечують найбільшу прибутковість і рентабельність його роботи.

Серед точок контролю може бути, наприклад, порівняльна оцінка зміни витрат та прибутків під одночасним впливом одного або ж декількох факторів. Іншими такими точками можуть бути, зокрема: падіння попиту на деякі послуги гостинності, поява на ринку готельних послуг нових технологічних прийомів, зниження платоспроможності цільової групи споживачів послуг гостинності, поява нових, більш креативних та потужних конкурентів в готельному бізнесі, поява банкрутів – важливих постачальників товарів та послуг для готелів тощо.

У табл.1 представлена послідовність дій щодо управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства.

На першому етапі на підставі отриманої різнопланової інформації здійснюється аналіз ситуації, чітке означення, постановка проблеми щодо нездійснених можливостей відповідно до минулих прийнятих рішень.

Другий етап потребує аналізу проблемних ситуацій в готельному господарстві, звернення до досвіду ефективної практики з управління фінансовою стабільністю вітчизняних та зарубіжних підприємств індустрії гостинності.

На третьому етапі визначаються та відбираються альтернативні варіанти рішень задля забезпечення фінансової стабільності та досягнення максимальної ефективності в роботі підприємства.

Четвертий етап потребує прийняття виважених, найбільш економічно обґрунтованих управлінських рішень (одночасно відбувається процес аналізу альтернативних рішень, здійснюється їх експертна оцінка, з'ясується доцільність та ефективність їх застосування у разі не виконання прийнятих перспективних управлінських рішень).

П'ятий етап пов'язаний безпосередньо із реалізацією прийнятих перспективних управлінських рішень та заходів.

На шостому етапі здійснюється оцінка за результатами реалізації відповідних заходів та прийнятих управлінських рішень.

Саме цей етап дозволяє визначити ефективність всієї управлінської системи щодо процесу регулювання фінансовою стабільністю підприємства [10,9–10].

Висновки

Отже, управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства – це складний багатоступеневий процес, який передбачає оцінку факторів, які впливають на фінансовий стан підприємства, міру та рівень їх впливу, можливість зворотного зв'язку. Управлінське тестування факторів здійснюється в кілька етапів за різними методами, вибір яких обумовлений специфікою діяльності під-

приємства готельного господарства, масштабами його діяльності, організаційною побудовою, доступу до фінансових ресурсів тощо. Оскільки управління фінансовою стабільністю підприємств готельного господарства є циклічним процесом, об'єктивно виникає потреба у постійному вдосконаленні підходів до покращення його результатів.

Список використаних джерел

1. Держкомстат України / Статистична інформація. – Готелі та інші місця тимчасового проживання / – режим доступу: www.ukrstat.gov.ua
2. Фінансові результати великих та середніх підприємств до оподаткування. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrstat.org.html>
3. Вікіпедія – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Менеджмент>
4. Економічна енциклопедія : у 3 т. / [редкол. : С. Мочерний (відп. ред) та ін.]. – К. : Академія, 2002. – Т. 3. – 952 с.
5. Кириленко О. П. Фінанси (Теорія та вітчизняна практика) : навч. посіб. / О. П. Кириленко. – Тернопіль : Астон, 2002. – 212 с.

6. Антикризисное управління підприємством : Навч. посіб. / Л.О.Лігоненко, М.В.Тарасюк, О.О.Хіленко; Київ. нац. торг.- екогн. ун-т. – К., 2005. – 376 с ;

7. Антикризисное управління підприємством: Навч. посіб./ З.Є. Шершньова, В.М. Багацький, Н.Д. Гетманцева; За заг. ред. З.Є. Шершньової. – К.: КНЕУ, 2007. – 680 с.;

8. Штангрет А.М. Антикризисное управління підприємством : [підручник] / А. М. Штангрет. – Львів: Укр. акад. друкарства, 2008. – 393 с

9. Система экономической безопасности. Стоимостный подход для количественной оценки её эффективности (часть 1) – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.psj.ru/saver_magazines/detail.php?ID=13867

10. Управління фінансовими ресурсами підприємства / А.П. Горбан // Вісник НБУ. – 2007. – №5. – с. 8–11.

11. Хотомлянський О. Л. Теоретичні основи управління фінансовими ресурсами підприємств / О. Л. Хотомлянський // Актуальні проблеми економіки. – 2007. – №2. – с.145–151

12. Основні підходи до організації управління фінансовими ресурсами підприємства / С.В. Васильчак, О.Р. Жидяк // Економіка АПК. – 2011. – №10. – с. 78–80.

В.А. ПАМАЗАНОВ,

аспірант Державної установи «Інститут економіки та прогнозування НАН України»

Реалізація процесу відокремлення діяльності з транспортування та зберігання (закачування, відбору) природного газу в рамках виконання плану реструктуризації публічного акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України»

В статті розглянуто основні аспекти виконання плану реструктуризації публічного акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» з метою відокремлення діяльності з транспортування та зберігання (закачування, відбору) природного газу в рамках моделі відокремлення діяльності з транспортування природного газу, передбаченої статтею 23 Закону України «Про ринок природного газу», як модель відокремлення для оператора газо-транспортної системи України, яка перебуває в державній власності та не підлягає приватизації.

Ключові слова: енергетична незалежність, енергетична політика, реструктуризація публічного акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України», корпоративні заходи, Третій енергетичний пакет ЄС, реформа ринку природного газу.

В.А. ПАМАЗАНОВ,

аспірант Государственного учреждения «Институт экономики и прогнозирования НАН Украины»

Реализация процесса отделения деятельности из транспортировки и хранения (закачивания, отбора) природного газа в рамках выполнения плана реструктуризации публичного акционерного общества «Национальная акционерная компания «Нефтегаз Украины»

В статье рассмотрены основные аспекты выполнения плана реструктуризации публичного акционерного общества «Национальная акционерная компания «Нефтегаз Украины» с целью отделения деятельности из транспортировки и хранения (закачивания, отбора) природного газа в рамках модели отделения деятельности из транспортировки природного газа, предусмотренной статьей 23 Закона Украины «О рынке природного газа», как модель отделения для оператора газотранспортной системы Украины, которая находится в государственной собственности и не подлежит приватизации.

Ключевые слова: энергетическая независимость, энергетическая политика, реструктуризация публичного акционерного общества «Национальная акционерная компания «Нефтегаз Украины», корпоративные мероприятия, Третий энергетический пакет ЕС, реформа рынка природного газа.